

మా ద్రి

శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి

‘నేనేం చేతునే మాతల్లీ! కన్నకడుపు అని అయినా జాలిలేకుండా ఇంత కటికవాడైనాడేమే నీతండ్రి!’

‘అదేమిటి అమ్మమ్మా - నాన్న నా కోసమే ... నేను సుఖపడాలనేకాదూ ... చేసే యీ నిర్వాహకం!’

‘హయ్యో! నిర్భాగ్యురాలా ... నల్లని వన్నీ నీళ్లు, తెల్లనివన్నీ పాలూ నీకంటికి... ఏలా బ్రతికి బట్టకడతావే.’

‘ఇక, కట్టే వన్నీ బనారసుచీరలే! పెట్టిన నగపెట్టకుండా, తొడిగిన రవిక తొడగ కుండా ... ఓం ... మహారాణి నౌతాను, నాకేం ... తీపెళ్లిందా? ... ఎంత వైభవం?’

‘... భల్లన తెల్లవారినట్టే ఉంది!’

‘సందె పడేటప్పటికి గూట దీపం పెట్టే వారు లేరనేనా ... పాపం ... ఆతడు ఇంత తొందరపడుతూంది; మరేం, అంత ఊసు తప్పయితే, మగవాడికి కూడా విధవరికం మనశాస్త్రాల్లో వ్రాసిపెట్టించకపోయినారూ? ఆపిల్లదానికి భూమ్మీద అన్నోదకాలు కరవై ... అది పోయిందికదా అని ... ఇవతల ఈతడు అఘోరించుతూ కూర్చుండ వలసినంత అవసరం ఏం వచ్చిందీ? తెల్లవారి తే అప్పుడే నాలుగాయనా... యీవారం ఏలాగో కళ్లుమూసుకుంటే మైలస్నానం... మంగళస్నానం... రెండు ఓమారే...’

‘ఏమోలే, నీ కర్మానికి ... ఎవరు కర్తలు...’

‘నా అదృష్టదేవతలు! ... నోయాలసిన నోములకుఫలం... అప్పుడే అడ్వాన్సుగా నాకు దక్కుతూంటే ... చూసి చంకలు కొట్టు కుంటూ సంబర పడటానికి బదులు, ఏమిటి నిండిన యింట్లో కూర్చుని... ఇలా ఆగా యిత్యం’...

‘చాల్లే... నాతోబాటు సంతోషించాలి కాని... బిక్కమొగం వేసుకుని లేనిపోని చిక్కు తెచ్చిపెట్టక ... ఇంకా వ్యవధిఉందా... యీలోపుగా మల్లా తలుపుదగ్గర పాటలూ ... తలుపు గడియ పడకముందు పాడాలిసిన పాటలూ... అప్పుడు నట్టుపడ కుండా... ఓమారు వల్లించుకో...’

... ..

‘కృష్ణా—

నిన్ను ఇంత చనువుగా పేరుపెట్టి పిలవలేదు... సిగ్గు విడిచి నీయెదటపడి మాట్లాడలేదు.’

‘ఇప్పుడు... సిగ్గుపడి లాభంలేదు.’

‘నా మనసులో ఏమున్నదో నీకు అంతు చిక్కించకపోయినా ... నీమనసులో కోరికలు ... ఎప్పటికప్పుడు, నీవు కిటికీదగ్గర నిలుచున్నప్పుడల్లా, నీచూపులు నాకు తెలుపుతూనే ఉన్నవి...’

‘కాని, ప్రయోజనం లేదు ... అందని ప్రమానిపండు... అది ఎవరి దోసిలిలో రాలితే ... మనకు ఒరిగేది ఏముంది ... అని మనసును వెన్నగా మల్లించుకో...’

‘నీకు అంత యిష్టమైతే ... అవసరమైతే... నన్ను జ్ఞాపకం ఉంచుకో!’

... ..

‘తాతయ్యా! ... నవలల్లో చదువుతాం చూడు... పేర్లకోసం వచ్చినప్పుడు అందులో వీరుడు ఏంచేస్తాడు? -

‘పళ్లు పటపటలాడించి జుట్టుపీక్కుంటూ’

‘పాపం నీకాయోగం లేదుకదా ... ఈ వార్ధక్యంలో ... ఇదే ఇంకో పాతికేళ్ల క్రింద నైతేనా...’

‘కాదులే... అప్పుడైనా నీ కాఛాన్ను వచ్చేది కాదులే... యీ సిసీమాలు ముదిరిన తరువాతనేగా ... నాలాటి వెర్రిపిల్లలు కళ్లు తెరిచింది...’

‘కంట నీకుపెట్టావో ... నామనసు చివుక్కుమంటుంది... నడుంకట్టుకుని పెత్తనం చేయవలసినవాడవు... జబ్బలు నవరించుకో.’

... ..

౨

‘గృహిణి వచ్చి గూట దీపం పెట్టగానే...’

‘మీకు-గుండె గుభీలుమనేలా గుంది అత్తా!... తెలిసినవారు, ఏలానడవాలో తీర్చిదిద్దుకోండి...’

‘తెలిసింది ... నా తెలివి తెల్లవారమట్టే హయ్యో భగవంతుడా! మావాడిబతుకు చివరకు ఇలా అఘోరించిందేమా అని ...

నడవాలో కంట ఒత్తివేసుకుని పడగాపులు పడి... ఆలకిస్తున్నా... వాడిప్రాణానికి...’

‘నేను దాపురించింది... ఆయన సుఖంగా ఉండటానికే కాదండీ...’

‘ఈ శ్రీరంగనీతుల కేం... సందెపడగానే ... ఇప్పుడున్నబుద్ధి ... వాడు చెప్పలేక... చెప్పలేక... పిచ్చపాడగట్టు... నాదగ్గర బావురు మన్నాడు... సరి, చూద్దునుగదా... నీవాలకం... ఆడజన్మ ఎత్తింది... అణగి మణగిపడి ఉండటానికా ... మగవాడిని రాచిరంపానపెట్టడానికా... అక్కరలేని దానవు... అక్కర లేనట్టుగానే ఉండలేకపోయావా? లేక... ఏరాజ్యాలన్నా ఏలుదా మనా ... యీదిలాసా?’

‘వారూ మీరూ ... ఏరీ కోరీ కట్టబెట్టింది... యీ రాజ్యాన్నేకదా, ఏలడానికి! ఇంతకన్నా ఎక్కువ ... ఎక్కడమాత్రం దొరుకుతుందా?’

‘ఆజ్ఞానం ఉంటేనా ... ఏలుకునేవాడు ఎంత పరితపించిపోతూన్నాడో అని కనికరం నీకు ఉంటేనా?...’

‘—అమ్మా!

నా జన్మకు ఇహ సుఖపడేయోగం లేదేమోనమ్మా ... పెళ్లినాడు మెడనుపడ్డ జంధ్యం ... వెద్దదానితోనే పెరిగిపోయిందమ్మా... ఎన్ని ముడులు వేసినా ఏంలాభం...’

‘అయ్యో నాతండీ! ... చూసి చూసి నీ కీరోమ్ముల కుంపటి ఎత్తా నేమిగా? ఈ శిఖండితో ఏలా వేగుతావయ్యా!’

‘ఏనాడు కష్టంతోస్తే... ‘జా పరమేశ్వరా’ అని ఏకాళ్లో లేచిపోతాను. నాపీడ

వీరగడ అయిపోతుంది ... పెళ్లాం ఉన్నా ...
సన్యాసినే...'

'నా బాందిలో ఊపి రుండగా ... నీకు
వచ్చిన ఫరవా ఏమీ లేదురా, నాయనా
నీవాకిలి ఊడ్చటానికి వచ్చిన బానిస
కూతురు ... నీచెప్పచేతల్లో పడి ఉండక
ఏ చెరువునీళ్లు త్రాగుతుందో చూస్తాను
గా ... మొండికి మొండే ప్రతి ... నీవు
లాలించినకొద్దీ దాని ఆగడం ఇలాగే రెచ్చి
పోతుంది. నాలుగుచరిచి అన్నా లొంగదీసు
కోవాలి కాని... చెట్టెవంగనిది ... ఇకముందు
నీపాట్లు అడిగావూ... ఎద్దు నడిగి గంత కడ
తారటరా... ఎక్కడన్నా ఉందా ఇది... సీ
యిష్టం ఇక ... అంతా నీచేతులో ఉంది...'

... ..

'మంచిసీళ్లు కావాలి!'

'మీ అమ్మగారిని అడగండి'

'ఎంతమాట అన్నావూ! మానాభి
మానాలు ఏకోర్జానా లేవుగదా... అమ్మని
అడగాలా అంట!... అయితే మరి, బామ్మవు
నీ వెందుకూ... తినిపెట్టడానికా...'

'కాదు ... కనిపెంచడానికి తల బిగ్గక
పోతే... తినే ముద్దకూ కరువు వస్తుంది.'

'ఆమాట ఎత్తితే... నీకు ఎక్కడలేని
తలనొప్పీ... వేయిపుట్లు జ్వరమూ ముంచుకు
వస్తుంది...'

'అవును ... నాముఖానే ప్రొద్దుపొడి
చింది... నేనూ ఓమనిపి నే...'

'నేను ... మాకును... అదేనా నీవ
నేది... మూడు రోజులనుంచీ వళ్లు సలసలా
కాగుతుంది... ఆ ర్చేదిక్కు ఉంటేనా...'

'అన్నింటికీ మీకు దొరికింది... అదే
వంక ... ఇలా అనుక్షణం పట్టి పల్లాగు
తుంటే ... ఎవతె బ్రతుకుతుంది ... మీ
చేతుల్లో... ఈ కడగండ్లుగడిచి... పోయిందే
అదృష్టవంతురా లనుకుంటే ... దానికి
ప్రతిగా మళ్లా నేను వెలశాను ... వంటిం
ట్లోకుందేలు ... మన్ని తప్పించుకుపోలేదు
కదా అనేకాదూ మీ చెలగాటం...'

'ఆలా దోవకు రా...'

'మీకు ... ప్రాణంమీదన్నా ఆశ
లేదూ?'

'ప్రాణంమీదకన్నా కూడా...'

'అంతేనా...'

'ఆహా ... బ్రతికిన నాలుగుగడియలూ
సుఖపడకపోతే...'

'నేను ఎంత చెప్పినా... వినరు; మొర
పెట్టుకున్నా ఆలకించరూ ... ఇక మనకూ
... పశువులకూ ఏమిటి తేడా...'

'పదిమాట్లకు ... వేయిమాట్లకు నేను
పశువునే... నిన్ను చేసుకున్న తరువాత...
నాకు అభిమానం ఎందుకూ? ఎంత వదరినా
ఇప్పుడు నిన్ను పదిలేదిలేదు... చూద్దాం...
నీతాత ఎవరు అడ్డం వస్తాడో... పద...'

'తాతజోలి ఎందుకులెండి ... ఆ కీర్తి
నేనే దక్కించుకుంటాను...'

3

నాలుగు గడియల్లో ఎంతముంచుకు
వచ్చిందీ... నా బంగారుతండ్రిని నీ పొట్టను
పెట్టుకుంటావటే మహామారీ! ... తొడ
కాదు... దీన్ని నిలుపునా చీల్చండయ్యా

తల్లడల్లారా...మాపాలిటికి ఎక్కడ దాపు రించావే...నీముఖం...'

'ఊరుకోండి అత్తా...మన మంచేయ గలము? ఆమహారాజుకు భూమ్మీద చిట్టె డుప్పు కరువైపోయింది. పోయినవారితో మనం పోతామా...పోగలమా? ... తాత య్యా! పాపం...మావాళ్లకు ఎంతకామాటం అనుకున్నావు? స్వతవ్యవసాయమా... ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలూ... గంపంత వ్యవహారం...ఒక్కరే తిప్పలుపడాలి ఇక...అయినా మెలిగినచేయికనుక ఇబ్బంది ఉండదులే...'

'ఏమనుకోమోకండమ్మ ... వైత్యించి వెర్రిమాటలు పస్తూన్నాయి దానికి...'

'సీపూసీ మనుమరాలూ, కట్టకట్టుకుని గంగలో దూకండి...'

'—దూకమంటారేకాని ... లోకానికి వెరవాలిసిన అవసరం మనకేముంది అత్తా! ముణిగిన వారు ... ముణగగా ... ఒడ్డుకు చేరినవాళ్లు...వంతు దీర్చుకోవద్దా? కాదా మరి... తాతయ్యా!... సహధర్మచారిణి మరోవిధంగా నడుచుకుంటే ఆలోకంలో ఉన్న ఆయన మనసు ఎంతో బాధ పడిపోదా?...ఆయనే మిగిలి...దైవవశాన

నేనే రాలిపోయి ఉంటే... ఆ సదబ్రాహ్మణుడు... అత్తగారూ మూడోనాటికల్లా... గుమ్మటంలాంటి పడుచును ఎక్కడనుంచో ఏరి కోరి వెదుక్కుతెచ్చుకుని గృహపావనం చేసుకునేవారేనా?

'ఉత్తమగతుల ప్రాప్తి ఆశించేదాన్నే అయితే...ఆయన అడుగుజాళ్లలో మెలిగితే...నాకు ఎన్నిక ఉంది కాని...'

'అత్తయ్యా! ఉరిమిచూడబోకండి శుభమస్తు అనడానికి బదులు నేనేమి లోపం చేయను...'

'స్వరూపాలకి భేదమే కాని...భగవంతుడు నిర్దేశించిన వైవాహిక ధర్మస్వరూపం మారలేదని...నాపెళ్లినాడు... పెద్ద లందరికీ మీరు నీతి ఉపదేశించినవారు కారండి!... ఒప్పుకున్నాను.'

'తాతయ్యా!... మైల వెళ్లిపోగానే మంచి ముహూర్తం ఏర్పాటు చేయి... కృష్ణుని పెండ్లికొడుకును చేయించు ... కోపంతో కొరకొరలాడు... అంతే, నీపుణ్యమాయెను కాని... పండ్లు కొరకబోకు... మళ్లా కట్టించడం...ఇప్పుడు నాన్నకు మళ్లా అదో అదనపు ఖర్చు.'

